

Arad, 1900. szeptember 10. – Budapest, 1991. október 22.

Apja hentesmester volt. Középiskolai tanulmányait Aradon végezte, majd a budapesti Magyar Királyi József Műegyetemen építészmérnöki diplomát szerzett. 1934-től 1942-ig építészmérnök egy tervezőirodában. 1943–1945-ben a Sorg Antal Építőipari Rt. főmérnöke. 1939–1942 között rendszeresen írt cikkeket a Vállalkozás – Építkezés című lapba. 1931-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. január 18-ától, a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja. 1945. január 23-ától Budapest építésügyi kormánybiztosa, az Újjáépítési Hivatal főnöke, majd a Fővárosi Közmunkák Tanácsa anyaggazdálkodási osztályvezetője. 1945. június 17-étől 1946. július 22-éig az Iparügyi Minisztérium adminisztratív államtitkára. 1945. október 7-én beválasztották a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselő lett. 1946. március 25-étől augusztus elejéig az FKGP városházi csoportja intézőbizottságának a tagja. 1947-től az Építkezési Rt. ügyvezető igazgatója, egyidejűleg a Pécsi Kokszművek Rt. igazgatósági elnöke. A vállalatok államosítása után a Nehézipari Tervezőiroda szakosztályvezetője. Áthelyezték a 31. sz. Építőipari Trösztökhöz, majd annak megszűnése után a Budapesti Városépítési Tervező Vállalathoz (Buváti) került. 1961-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként tizenöt éven keresztül az István Kórház műszaki tanácsadója.